

תת"ע 1392/01/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד פייסל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

26 נובמבר 2017

תת"ע 1392-01-17 מדינת ישראל נ'
פייסל

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מוחמד פייסל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אייל עאמר

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד פייסל

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בתיק זה - נהיגה ללא ביטוח תקף ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (בלתי מורשה).

2. ב"כ המאשימה טען כי לאור העבירות החמורות יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות, כאשר אין לאמץ את המלצות התסקיר. מנגד, הסניגור טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, שכן הרשעה תפגע בעתידו באופן לא מידתי, זאת בשל גילו הצעיר, הצטיינותו בלימודים וקבלתו ללימודי השכלה גבוהה.

דין והכרעה:

עמוד 1

3. אי הימנעות מהרשעת הנאשם:

ככלל, ניתן להגיע לתוצאה של אי הרשעה בדין רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה (בר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 21/08/85)). כמו כן, סבורני כי התנאים המצטברים להימנעות מהרשעה אשר נקבעו בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, נב(3) 337 (ההרשעה תביא לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים) אינם מתקיימים במקרה דנן:

חומרת העבירה והפגיעה באינטרס הציבורי:

לא ניתן להקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם, ובעיקרן עבירת נהיגה כבלתי מורשה. הסיכון אותו נוטל מבצע עבירה זו הינו מדאיג. אדם הנוהג ברכב מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומידי לכלל הציבור בכביש, נהגים אחרים, הולכי רגל ואף הנאשם עצמו (עפ"ת 37090-05-10 עודה נ' מ"י (פורסם בנבו, מיום 7.7.10), ענ"פ (מחוזי נצרת) 7193-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) (פורסם בנבו, 27.06.2016)). בטח שכן, כאשר נטל הנאשם את ההגה לידי רוק מתוך תחושת אדישות שגויה כי מדובר בשעת לילה ואין סיכון בהתנהגותו, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ובכך היווה סכנה מוחשית לעצמו ולשאר משתמשי הדרך ויכל להימצא בקלות כפסע ממפגע תעבורתי שתוצאותיו הרסניות.

לאור האמור לעיל, הימנעות מהרשעת הנאשם בעבירה חמורה זו, תפגע באופן מהותי בהרתעת הנאשם, הרתעת הציבור ולא תשרת את האינטרס הציבורי בשום קנה מידה.

היחס בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה והפגיעה באינטרס הציבורי:

כאמור לעיל, ולאור האינטרס הציבורי המובהק במקרה דנן, סבורני כי הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי מאי הרשעת הנאשם במיוחד לו, יהיה גדול יותר מאשר הנזק שייגרם לנאשם מהרשעתו. זאת, אף לנוכח העובדה כי מדובר על נאשם כבן 19, הנמצא כעת בתחילת דרכו האקדמית ועתידו התעסוקתי בתחום לימודיו עוד מרחק מה ממנו, ולא ניכר כי הרשעתו כעת תסב פגיעה חמורה בעתידו ובשיקומו, ולבטח לא פגיעה קונקרטיית אשר מתקרבת בעוצמתה לפגיעה באינטרס הציבורי עת הימנעות מהרשעה, כמתואר דלעיל.

מה עוד, כלל ידוע הוא כי ביהמ"ש אינו מחויב להיצמד לתסקיר שירות המבחן בבחינת "כזה ראה וקדש", והתסקיר אינו כובל את שיקול דעתו, כפי שכבר פסק ביהמ"ש העליון לא פעם (רע"פ 1756/16 נתנאל ימיני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.03.2016), בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פיסקה 13 (20.05.2015)), בש"פ 6312/16 אליאור עומסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.10.2016)).

4. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הנ"ל: כאמור לעיל, הערכים שנפגעו הינם שלום הציבור וביטחון משתמשי הדרך, ציות ואכיפת חוקי התעבורה, וכן והגנה על ביטחונו הכלכלי של הציבור וקופת המדינה.

5. הנסיבות שהביאו הנאשם לביצוע העבירה: כאמור לעיל, עפ"י האמור בתסקיר, הסכים הנאשם לנהוג מתוך הערכה שגויה כי מדובר בשעת לילה מאוחרת וכי אין סיכון בהתנהלותו.

6. בחינת מדיניות הענישה:

באשר לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה על ידי בלתי מורשה לנהיגה:

עונש מאסר הנע בין מאסר - 24 חודשים (רע"פ 8046/13 אליהו זוהר נ' מ"י, ע"פ 1108/13 דניאל גביזון נ' מ"י).

עונש פסילה הנע בין 3 - 36 חודשים (עפ"ת 35685-01-11 מ"י נ' אמר, עפ"ת 31134-07-12 נוסבאום אפרים נ' מ"י, הש' ט. חיימוביץ', 30.10.12).

לפיכך, סבורני כי לאור הנסיבות, מתחם הענישה במקרה דנן הינו:

- מאסר הנע בין מאסר על תנאי - 18 חודשי מאסר בפועל.
- פסילה הנעה בין חודשיים - 18 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים כגון פסילה מותנית, קנס והתחייבות.

7. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות - כאמור לעיל, במקרים בהם הנאשם נוהג עת הוא בלתי מורשה לנהיגה ואינו בקיא בחוקי התעבורה, מהווה הוא סכנה מוחשית לעצמו ולשאר משתמשי הדרך ונמצא כפסע ממפגע תעבורתי שתוצאותיו הרסניות. מה עוד, כי נהיגה ללא ביטוח תקף מהווה אף קושי במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה מסוכנת שכזאת.

8. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם כבן 19, נעדר עבר פלילי ואף תיקן את מחדלו והוציא רישיון נהיגה תקף החל מחודש 3/17. עוד עפ"י האמור בתסקיר, הנאשם ביטא חרטה והכרה בפסול שבמעשיו, מבין את חומרת מעשיו, והתנהגות זו אינה מאפיינת את אורח חייו התקין המתאפיין אף בפנייתו ללימודי השכלה גבוהה ותרומתו לחברה. לפיכך, המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעתו, לצד צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

9. גזירת עונשו של הנאשם - כמפורט בסעיף 4 דלעיל, לא ניתן להימנע מהרשעתו של הנאשם, וזאת לאור חומרת העבירות, הנסיבות בהן בוצעו והפגיעה המהותית שאלו הסבו לאינטרס הציבורי, אשר לעולם לא יבוא על סיפוקו עת יימנע ביהמ"ש מהרשעת הנאשם, בדומה להרתעת הנאשם והציבור. יחד עם זאת, סבורני כי ניתן לחרוג לקולא ממתחם הענישה דלעיל, שכן העובדה לפיה מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר תיקן מחדלו והוציא רישיון נהיגה, בעל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, עובד למחייתו, תורם לחברה, החל בלימודי השכלה גבוהה באוניברסיטת תל אביב, הביע חרטה והפנים את הפסול שבמעשיו, הודה במיוחס לו, כל אלו מביאים למסקנה כי מדובר במי שמעד באופן חד פעמי, וכי הרתעת הנאשם והציבור והאינטרס הציבורי יבואו על סיפוקם גם ללא עונש מאסר אלא עונש פסילה לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. זאת, מבלי לחבל כאמור בעובדה כי האינטרס הציבורי לא היה מושג לעולם באם היה ביהמ"ש נעתר להמלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעתו של הנאשם.

10. אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם כדלקמן:

- פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 85 יום. הנאשם יפקיד את רשיונו כעת ויהיה רשאי לנגד השעה 24:00.
- פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בה.
- דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח או 15 ימי מאסר שיישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 01.1.18. הנאשם יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים ואישורים בשעות קבלת קהל.
- מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על התחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן, ייאסר ל- 30 יום.
- זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ח, 26/11/2017 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט בכיר